

Ed.

290. Frumvarp

til laga um stimpilgjald.

(Eftir 3 umr. i Nd.)

1. Almenn ákvæði.

1. gr.

Þá er skjöl þau, sem um ræðir í lögum þessum, eru gefin út eða afgreidd af embættismanni, sem til þess er bær, eða stofnunum þeim, er ræðir um í 7. gr., á hann eða þær að sjá um, að þau sjeu stimpluð, eins og fyrir

er mælt í lögum þessum, á kostnað þess manns, sem biður um að skjalið sje útgefið eða afgreitt.

2. gr.

Stjórnarráðið lætur búa til stimpilmerki, ákveður útlit þeirra, upphæð og hvernig þau skuli ónýta. Það ákveður einnig, hvernig haga skuli sölu á stimpilmerkjum. Sem endurgjald fyrir að sjá um stimplun skjala og reikningsfærslu má greiða 2 af hundraði af þeirri upphæð, sem inn kemur við sölu.

Stjórnarráðið hefir heimild til þess að láta búa til pappir með áletrudu stimpilmerki, og má nota hann í stað stimpilmerkja.

3. gr.

Engin áhrif hefir það á stimpilskylduna, hve nær eða hvar skjal er útgefið, eða hvar útgefandi á heima. Við útreikning stimpilgjaldsins gilda þessar almennu reglur:

- a. Þegar stimpilgjald skal reiknað sem hundraðsgjald eftir verðhæð skjalsins, færast það niður í tölu, sem er deilanleg með 5, en má þó eigi vera minna en 10 aurar.
- b. Hljóði skjalið um vöru, skal farið eftir almennu verðlagi, þar sem samningar fara fram.
- c. Í afsals- og afhendingarskjölum og leigusamningum, sem þinglesin eru, skal ávalt tilfæra kaupverð, leigumála eða andvirðið, sem fyrir rjettindin kemur.

Nú inniheldur stimpilskylt skjal eigi nægilegar upplýsingar um verðmæti skjalsins, og getur valdsmaður eða hlutaðeigandi stofnun þá heimtað af samningsaðiljum nákvæmari upplýsingar eða álit þeirra um það, eins og þeir hyggja sannast og rjettast, og afgreiðist þá skjalið eigi fyr en fengnar eru þær upplýsingar, er nægar þykja.

- d. Nú hljóðar stimpilskylt skjal um árlegar tekjur eða gjöld, sem eru áskilin eða lofuð um aldur og æfi, eða fyrir fleiri menn en þá, sem eru á lífi þá er skjalið er gert, eða um ákveðið tímabil, sem ekki er styttra en 25 ár, og skal þá stimpilgjaldið reiknað af árgjaldinu tuttugu og fimmföldu. Ef árabilið er ákveðið innan við 25 ár, skal stimpilgjaldið vera af árgreiðslunni margfaldaðri með áratölunni.

Ef greiðsla er áskilin um æfilið einstaks manns eða fleiri manna, sem eru á lífi þá er skjalið er gert, eða um annan óákveðinn tíma, skal telja stimpilgjaldið af árgjaldinu fimmföldu; ef árgjaldið er mismunandi, skal taka meðalgjaldið.

II. Um stimpilgjald einstakra skjala.

4. gr.

Með $\frac{1}{2}\%$ af verðhæðinni skal stimpla neðangreind skjöl:

- a. *Afsalsbrjef fyrir fasteignum og skipum*, þar með talin afsöl við fógeta-gerðir, skifti eða uppboð, svo og öll önnur skjöl um sölu fasteigna og

skipa, hvort heldur eru kaupsamningar, makaskiftabrjef, gjafabrjef, próventusamningar eða önnur slík skjöl. Enn fremur erfðafestubrjef, ef þau veita kaupanda rjett til að selja og veðsetja eignina. Ef giftingarvottorð, erfðaskrá eða önnur slík skjöl eru þinglesin sem heimild fyrir fasteign eða skipi, skal ekkert stimpilgjald greiða, nema því að eins, að endurgjald sje áskilið til meðerfingja eða annara, því þá skal reikna stimpilgjald sem að framan greinir eftir endurgjaldinu.

Að öðru leyti skal reikna stimpilgjaldið fyrir öll slík heimildarskjöl eftir því kaupverði, sem sett er á eignina í brjefinu. Með kaupverðinu skal telja veðskuldir og aðrar kvaðir, sem kaupandi eða rjettþegi tekur að sjer. Föst kúgildi teljast með í kaupinu eða afsalinu, en fylgi því annar fjenaður eða lausafje, og verðhæð þess er sönnuð áður en skjalið er þinglesið, skal ekkert stimpilgjald greiða af því.

Þegar kaupsamningur er þinglesinn, má þinglesa afsalsbrjef til sama kaupanda, án þess það sje stimplað á ný. Ef heimildarbrjef er framselt, er það skoðað sem sjerstakt afsalsbrjef og stimplað svo.

- b. *Skjöl, sem heimila rjett til fiskiveiða, eða veiðirjettindi, leggja ítök, tskyldur eða kvaðir á annars manns fasteign, ef endurgjald er greitt eða áskilið, og fer stimpilgjald eftir endurgjaldinu. Ef ekkert endurgjald er greitt eða áskilið, skal stimpla skjalið sem yfirlýsingu. Framsal á þessum rjettindum skal stimpla á sama hátt, sem segir í staflíð a. um framsal heimildarbrjefa.*
- c. *Afsalsbrjef og önnur heimildarbrjef fyrir skipum skal stimpla um leið og skip eru skrásett, en öll önnur skjöl, sem stimpilskyld eru samkvæmt þessari grein, um leið og þau eru afhent til þinglesturs.*

5. gr.

Með $\frac{1}{4}\%$ af verðhæðinni skal stimpla þessi skjöl:

- a. *Kaupmála um leið og þeir eru staðfestir, eða, þegar staðfestingar þarf eigi, þá þegar þeir eru þinglesnir. Stimpilgjaldið skal reikna eftir verðhæð þess, sem haldið skal utan fjárfjelags af annars eða beggja hálfu.*
- b. *Fjelagssamninga um leið og þeir eru staðfestir eða þinglesnir. Gjaldið skal reiknað eftir upphæð alls þess fjár, sem aðiljar leggja í fjelagið, en er þó eigi, þegar staðfestingar er leitað, lægra en 10 krónur. — Sje fasteign eða skip afhent fjelaginu til eignar eða umráða, skal þó reikna stimpilgjaldið $\frac{1}{2}\%$ af verðhæðinni, en þegar svo á stendur, má þó þinglesa samninginn eða skrásetja hann sem eignarheimild, án frekara stimpilgjalds. Nú leggur einn aðili fram peningaupphæð eða peningagildi, en annar persónulega vinnu, og skal þá meta hana jafna peningaframlaginu, nema öðru vísi sje ákveðið í samningnum; sjeu peningaframlög mismunandi, skal telja vinnuna jafna lægsta framlaginu. Nú hljóðar samningur eigi um nein framlög, heldur að eins um persónulega vinnu aðilja í einhverjum arðsömum tilgangi, og skal þá stimpla hann með 10 krónum.*

Ef aðiljar leysa upp fjelag sitt, og skjal um það er þinglesið eða skrásett sem heimild fyrir fasteign eða skipi, skal stimpla það sem eignarskjal, ef fasteignin eða skipið fellur til annars en þess, sem eftir stimpluðu heimildarskjali hefir lagt það í fjelagið, ella skal skjalið stimpla sem yfirlýsing.

- c. *Öll skuldabrjef, hvort sem þau eru trygð með veði eða eigi, ef þau*

eru þinglesin, svo og kyrsetningar- og aðfarargerðir, svo framarlega sem fasteign hefir eigi verið lögð út til eignar.

Stimpilgjaldið skal reikna eftir upphæð skjalsins. Sje veðrjettur stofnaður fyrir væntanlegri eða óákveðinni skuld, skal reikna stimpilgjaldið eftir þeirri upphæð, sem frekast er ætlast til að tryggja.

- d. *Framsali á skjölum þeim*, sem nú voru nefnd undir staflíð c, ef framsalið er þinglesið, hvort sem framsalið er ritað á sjálft skjalið eða á sjerstakt skjal. Stimpilgjaldið skal reikna eftir þeirri skuldarupphæð, sem framseld er, eða veðrjetti þeim, sem framseldur er.
- e. *Yfirfærslu á skyldum skuldunauts til annars*, ef skjalið er þinglesið, jafnvel þó yfirfærslan sje rituð á skjal, sem áður hefir verið stimplað.

6. gr.

Eftirnefnd skjöl og brjef skal stimpla með föstu gjaldi:

- a. *Yfirlýsingar*, sem eru þinglesnar eða skrásettar, skal stimpla með einni krónu, ef þær falla ekki undir nein ákvæði, sem nefnd eru að framan.
 - b. *Borgarabrjef til verzlunar* með 10 krónum; borgarabrjef handiðnamanns eða skipstjóra með 5 krónum. Sveinsbrjef með 2 krónum. Málafærslumannsleyfi með 20 krónum.
 - c. *Leyfisbrjef, sem stjórnarráðið eða valdsmenn gefa út*, skal stimpla svo sem hjer segir:
Einkaleyfis veitingabrjef með 50 krónum.
Leyfisbrjef, sem veita undanþágu frá skilyrðum, sem sett eru í einkaleyfis veitingabrjefum, með 25 krónum. *Vígslubrjef* með 1 kr.; önnur leyfisbrjef með 2 kr.
 - d. *Embættisveitingabrjef* eða sýslanabrjef, sem stjórnarvöld veita, skal stimpla þannig: Ef árslauin ekki eru yfir 1000 kr. með 2 krónum, ef launin eru frá 1000 kr. til 2000 kr. með 4 kr., ef þau eru frá 2000 kr. til 3000 kr. með 8 kr., et þau eru frá 3000 kr. til 4000 kr. með 12 kr., og sjeu þau þar yfir (4000 kr.) með 16 kr.
 - e. *Mælingabrjef* skipa frá 12–30 tons með 1 kr., frá 30–100 tons með 2 kr. og sjeu þau þar yfir með 5 kr.
 - f. *Úldrætti, afrit og vottorð*, sem einstakir menn biðja um úr dómsmála-bókum, skiftabókum, upphóðs- og notarialbókum, veðbókum, skipaskráningarbókum, firmaskránni og vörumerkjaskránni, skal stimpla með 50 aorum. Sama stimpilgjald skal greiða fyrir notarialgerðir og notarialvottorð, hvers konar sem eru, þar á meðal notarialvottorð um undirskrift, um stefnubirtingu, afsögn á vixli o. s. frv.
- Fullkomnar dómsgerðir eða aðrar rjettargerðir *in forma* fyrir hjeradsrjetti skal stimpla með 2 kr. Þingsvitni skal stimpla með 1 kr. Stimpilfrjáls eru þó þingsvitni, sem tekin eru til þess að öðlast verðlaun fyrir björgun frá druknun, eða þegar slys ber að höndum.
- g. *Löggiltar verzlunarbækur* skal stimpla með 2 krónum.
 - h. *Útnefningar utanrjettar* skal stimpla með 1 krónu.
 - i. *Byggingabrjef og leigusamninga* skal stimpla með 5 kr., ef ársléigan margfölduð með árafjöldanum fer eigi yfir 1000 kr., með 10 kr. ef hærra fer.
 - j. *Erfðaskrár, dánargjafir og gjafarfa* skal stimpla með 10 kr.

Ákvæði um, að ekkja skuli sitja í óskiftu búi skal stimpla með 1 kr. ef þau eru sjerstaklega gerð. Erfðaskrá skal stimpla þegar arfleiðandi deyr.

7. gr.

Víxlar, allar ávisanir, nema tjeckar, og skuldabryjef, sem eigi á að þinglesa, stimplast eftir upphæð þeirra eins og hjer segir, þegar verðbryjef þessi eru seld bönkum eða öðrum lánsstofnunum eða send þeim til samþykktar eða innheimtu:

200 kr. eða minna með 10 au.	
200— 400 kr.	— 20 —
400— 600 —	— 30 —
600— 800 —	— 40 —
800—1000 —	— 50 —

Sje upphæðin hærri, skal stimpla skjöl þessi með 50 au. af þúsundi eða broti úr þúsundi.

Framlengdur víxill telst nýr víxill.

Nú hljóðar víxill eða ávisun um borgun í erlendri mynt, og reiknast þá stimpilgjaldið eftir gangverði þeirrar myntar hjer á landi á þeim tíma, er stimplun fer fram.

Stofnanir þær, sem nefndar eru í þessari grein, annast innheimtu stimpilgjaldsins og afgreiðslu þess til landssjóðs samkvæmt reglum, er stjórnarráðið setur.

8. gr.

Öll önnur skjöl en þau, er nú hafa verið nefnd, eru stimpilfrjáls; svo eru og undanþegnar stimpilgjaldi þær bækur, bryjef og skuldbindingar, sem um getur í 14. gr. laga nr. 11, 7. júní 1902, um heimild til að stofna hlutafjelagsbanka á Íslandi.

Sömu undanþágu hefir Landsbanki Íslands.

Ekkert skjal stimplast nema einu sinni, nema á það sje ritað framsal eða annað, er hefir sjálfstæða stimpilskyldu í för með sjer.

III. Ýms ákvæði.

9. gr.

Þegar skjal, sem er stimpilskytt samkvæmt framanskráðum reglum, er afhent embættismanni eða öðrum, er innheimta á stimpilgjald samkvæmt 7. gr., skal bann skýra hlutaðeiganda frá upphæð stimpilgjaldsins, eða ef ekki er hægt að reikna það út, heimta þegar nauðsynlegar upplýsingar í því efni. Skal það vera aðalregla að greiða stimpilgjaldið þegar í stað. Nú er stimpilgjald eigi greitt þegar í stað, og má eigi synja um stimplun skjalsins og afgreiðslu að heldur, ef það getur valdið hlutaðeiganda rjettarmissi eða verulegum óþægindum, og skal þá innheimtumaður innheimta gjaldið síðar. Eigi má heldur fresta afgreiðslu skjals af því að innheimtumaður tortryggir upplýsingar þær, er liggja til grundvallar fyrir verðhæðinni; en þegar svo stendur

á, getur hann látið virðingu fram fara af útnefndum mönnum. Meti þeir verðmæti skjalsins að minsta kosti 10% hærra en skýrt var frá, skal sá, er stimpilskyldan hvílir á, borga virðingarkostnaðinn, ella greiðist hann úr landssjóði.

10. gr.

Nú verður það uppvist, að verðhæð skjals, sem er stimpilskyllt, er sett lægri en rjett er, til þess að svikjast undan gjaldi, eða ósannar skýrslur eru visvitandi gefnar í sama skyni, og skal þá greiða fult gjald og auk þess sekt, er sje að minsta kosti fimmfalt hærri en stimpilgjaldið. Sektina ákveður lög-reglustjóri með úrskurði, er áfrýja má til yfirrjettar.

Sömu ábyrgð skal sá sæta, sem til þess að komast undan stimpilgjaldi á erfðaskrá lætur fyrirfarast að leggja hana fram við skifti eða sýna hana skiftaráðanda áður til stimplunar.

11. gr.

Ábyrgð á því, að stimpilskyllt skjal sje stimplað, ber sá, er innheimta á gjaldið. Um sektir fyrir vanrækslu í því efni fer eftir ákvæðum 144. gr. hinna almennu hegningarlaga 25. júlí 1869.

12. gr.

Sektir og ógoldin stimpilgjöld má taka lögtaki. Gjöld þessi hafa sama forgöngurjett sem önnur gjöld til landssjóðs.

Sá einn svarar til sekta, er gerst hefir sekur í brotinu.

Þegar um einkaskjöl er að ræða, bera þeir ábyrgð á greiðslu stimpilgjaldsins, einn fyrir alla og allir fyrir einn, útgefandi skjalsins, viðtakandi og sá, sem beiðist afgreiðslu hlutaðeigandi stjórnarvalds á því. Þá er um önnur skjöl er að ræða, ber sá ábyrgð á greiðslunni, sem biður um afgreiðslu. Sektirnar renna í landssjóð. Stjórnarráðið getur fært sekt niður, eða enda látið hana falla alveg niður, ef sjerstakar ástæður mæla með því.

13. gr.

Ákvörðunum þeim og úrskurðum, sem löglegur innheimtumaður stimpilgjalds gerir um stimpilskylduna eða upphæð gjaldsins, má áfrýja til stjórnarráðsins, en þó er eigi að síður heimilt að leggja málið fyrir dómstólana.

14. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. apríl 1918. Þau gilda um allar afgreiðslur, sem stimpilskylda er bundin við, ef afgreiðslu er beiðst eftir þann dag, og stendur þá á sama, hve nær skjalið er sett og samið. Þegar stimpilfrjáls skjöl eru afhent til afgreiðslu vegna framsals eða áteiknana, skal reikna stimpilgjaldið eingöngu eftir framsalinu og áteiknaninni.